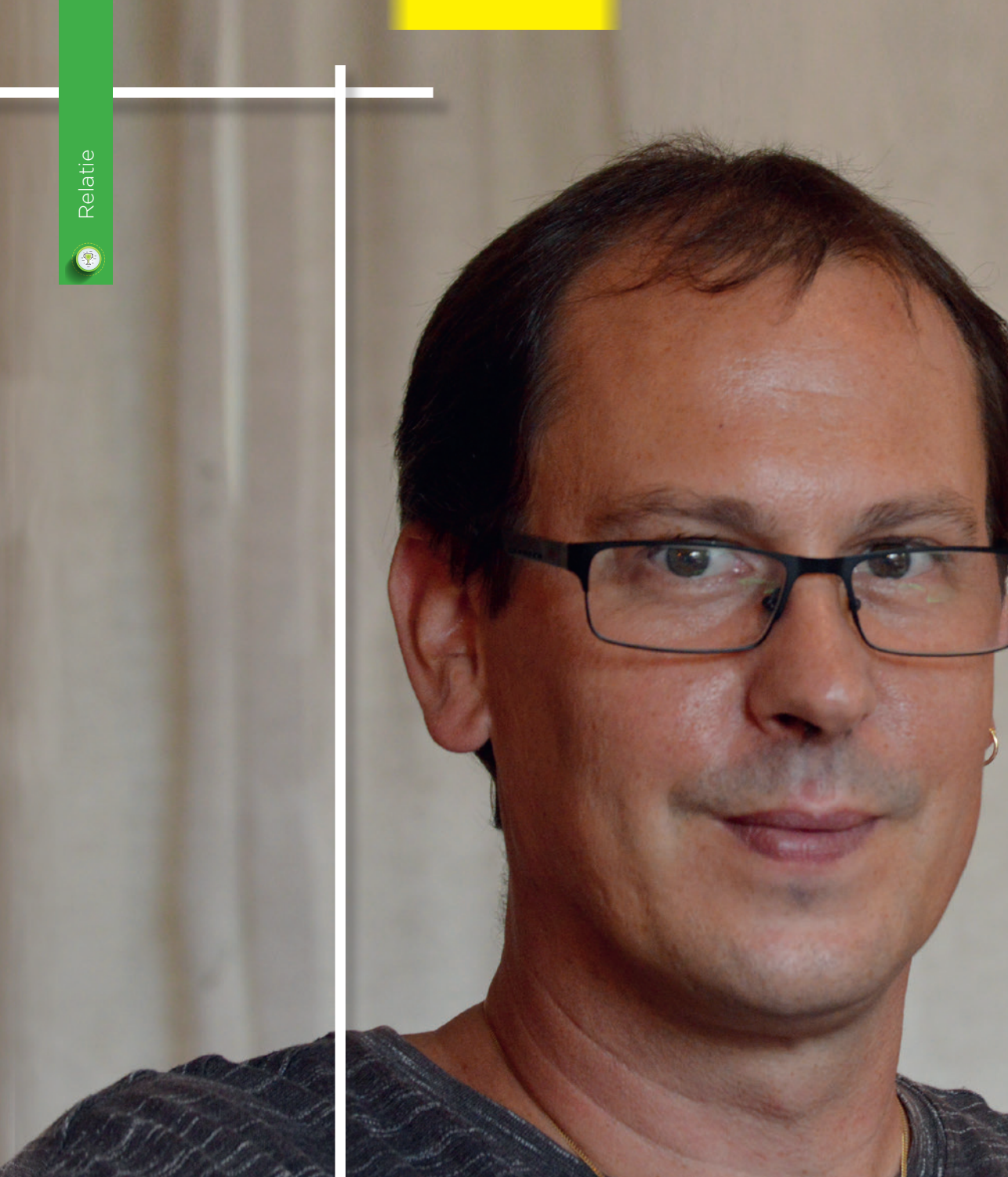

Kris gelooft...
in God

Christenen geloven, maar wat geloven ze precies? Door de eeuwen heen hebben ze getracht een samenvatting te maken van de dingen waarvan ze overtuigd zijn. Dit begon rond het jaar 170 met de 'Apostolische Geloofsbelijdenis'. En die kreeg in de eeuwen die erop volgden verschillende 'updates'. Vaak zijn het ingewikkelde teksten, opgesteld door theologische experts.

Kris Tavernier probeert nu zijn geloof op een wat simpeler manier uit te leggen. Niet evident, want de Bijbel leg je niet in een paar zinnen uit. En toch, een poging die de moeite waard is. Maak daarom kennis met de uitleg die Kris geeft over een aantal basisgeloofspunten van het christelijke geloof...

Ik geloof dat God bestaat. Het is voor ons, mensen, moeilijk te begrijpen dat deze God een Drie-eenheid is. Uitgedrukt als Vader, Zoon en Heilige Geest en toch in volmaakte harmonie is.

Ja het is zo, neem mij niet kwalijk, ik geloof dat God bestaat en ik heb daar goede argumenten voor. Misschien gelooft u dat God niet bestaat – ja, ook dat is een geloof! – en dan is het een goed idee om daar toch eens over na te denken. Maar in deze serie artikels willen we geen argumenten wikken en wegen. Ik wil u gewoon vertellen wat ik geloof en daar wat uitleg bij geven. Fijn als u dan de tijd neemt om dat te lezen.

Er is meer ...

**“God sterft
niet als wij
ophouden
in God te
geloven, maar
wij houden
op te leven
als we niet
meer verlicht
worden door
die dagelijkse,
wondere
ervaring van
de Levensbron,
die alle begrip
te boven gaat.**

*Dag Hammarskjöld, Zweeds
diplomaat en van 1953-1961 VN
secretaris-generaal (1905-1961).“*

Ik ontdek in mijn contacten met anderen dat er een groeiend besef is 'dat er meer moet zijn'. Er lijkt een sterk groeiend dualisme te zijn ontstaan: aan de ene kant de overtuiging (alweer: geloof) dat er niets is na dit leven. Aan de andere kant dat het niet anders kan dan dat er meer is na dit leven. Lang leek deze kwestie gewoon te zijn weggevallen en werd er niet meer over nagedacht. Dit lijkt terug te zijn veranderd, het vraagstuk is er weer. Mensen zijn opnieuw

op zoek. Want industrialisatie, technologische vooruitgang en kapitalisme hebben het antwoord niet kunnen bieden. We zijn helemaal niet gelukkiger dan vroeger. Ik werk in de gezondheidszorg en ik zie dat depressie de ziekte van de eeuw is. En antidepressiva zijn de geneesmiddelen van onze tijd. Veel mensen blijven 'leeg' achter, ondanks het comfort en de luxe, ondanks hard werken en de dromen die ze bereiken. Je hebt dus mensen die resoluut gaan voor niets na

dit leven en niets buiten wat we kunnen zien en waarnemen. En je hebt mensen die op zoek gaan. Want ze zijn overtuigd dat het met het hier en nu niet afgelopen kan zijn. Ze kunnen – terecht – de zinloosheid daarvan niet aanvaarden. De mens is ten diepste een zoekend wezen. We zoeken naar zingeving. We stellen ons levensvragen. Spijtig genoeg proberen velen ook om hun gedachten hiervoor dicht te schroeien. Maar iedereen heeft van die momenten waarbij je

uitgedaagd wordt om even stil te staan en te gaan nadenken. Bijvoorbeeld bij een begrafenis. En gaat de hele, zogenaamde midlife crisis niet over de vraag 'is dit het nu?'

Laten we even aannemen dat jij bij die mensen hoort die zich afvragen of er meer is. Of misschien heb je daar nog niet bij stil gestaan, maar wil je er nu toch even over gaan nadenken. Is er leven na de dood? Is er meer dan wat we kunnen waarnemen? Ondertussen merk

ik dat mensen op zoek gaan. Mensen zoeken het in stenen met krachten. Ze proberen contact te leggen met engelen of overleden mensen, in het oproepen van geesten, in (oosterse) meditatie, in aura's en nog meer. Het idee van reïncarnatie steekt sterk de kop op, de gedachte dat we oude zielen in een nieuw lichaam zijn, en nog andere spiritualiteit in allerlei vormen. Je merkt het al gauw, de mens is een zoekend wezen. Ik ook.

**“Wat we weten
is een druppel,
wat we niet
weten is een
ocean.”**

*Sir Isaac Newton,
wiskundige 1642-1727*

Laat mij terugkeren naar het feit dat ik geloof in het bestaan van God. Ja, echt waar, in die God waar het in de Bijbel over gaat. Een God van wie ik ook niet alles begrijp en niet alles kan verklaren. Maar hé, dat kan ik van mijn partner ook niet. Dus dat hoeft op zich geen probleem te zijn. Er is zoveel dat we niet begrijpen of kunnen verklaren. Maar we kunnen er toch mee leven. Het is daarom niet minder waar!

Herken je dit: alles kan en mag, maar niet de God van de Bijbel. Je mag overal mee afkomen, maar niet met Jezus. Althans, tenzij je Jezus en de God van de Bijbel ergens mag tussen plakken, toevoegen aan al de andere opties. Of laten we zeggen, je haalt er uit waar jij je goed bij voelt of wat jij interessant vindt. Maar de God van de Bijbel kan je niet aanpassen aan jezelf, aan de visie waar jij je goed bij voelt. Dat gaat niet, dat kan ook niet. Immers, wat of wie groter is of hoger is dan jezelf, kan je niet gaan afmeten of aanpassen aan jezelf. Dit geldt trouwens niet alleen voor de God van de Bijbel, maar is ook veel ruimer. ‘Iets boven ons’ of ‘God’ betekent automatisch en logisch gezien dat het of Hij los van onszelf bestaat. Los van onze interpretatie, los van onze invulling, los van wat ons past. En dan komt het uiteindelijk vast te zitten.

Vroeg of laat loop je vast in je overtuiging als je niet gaat aanvaarden dat het hogere niet kan afgemeten worden aan je eigen gevoel. En dus niet onderworpen is aan wat jij wil of voelt. We moeten het aanvaarden: als er méér is dan ons, dan kan het of Hij ook bestaan zonder ons en kunnen wij niet gaan bepalen wat of Wie het is. Of anders gezegd, als God bestaat, dan doet onze mening over Zijn bestaan er niet eens toe. En ook, onze overtuiging is helemaal niet bepalend voor het feit of God wel of niet bestaat. God bestaat wel of God bestaat niet, net zoals jij wel of niet bestaat. Dus ja, ik geloof dat God bestaat. En dat je in de Bijbel zomaar kan gaan ontdekken wie Hij is en hoe Hij is. Maar later meer daarover.

O ja, mag ik nog even? Misschien moet je niet veel hebben van die God van de Bijbel, omdat de kerk en de gelovigen in de geschiedenis heel wat verkeerd gedaan hebben. Ik geef je gelijk, mensen hebben heel wat fouten gemaakt in de naam van God. Daar ligt het punt ook ‘in de naam van’. Wat erop duidt dat het volgens hun eigen wil is en niet die van God. Ik hoor je al denken: ‘als God bestaat, had Hij dan niet ...’. Daar komen we later op terug, de mens heeft namelijk een vrije wil. Toch wil ik al dit zeggen: als

een architect een wiskundige stelling fout gebruikt met als gevolg dat er een brug instort en er verschillende doden vallen, waar ligt de fout dan? Was de architect fout of klopt de stelling niet? De stelling blijft wiskundig correct, maar de toepassing was fout. Het is niet omdat mensen fouten hebben gemaakt dat God niet bestaat. Het is dus niet verstandig om het kind met het badwater weg te gooien (d.w.z. het goede tegelijk met het slechte weg te werpen).

Ik geloof dat het bestaan van God eeuwigdurend is. Dat God altijd heeft bestaan en altijd zal bestaan. Hij is niet gebonden aan tijd of plaats.

Ik geef het meteen toe, dit is een heel moeilijk punt. Het is niet te verklaren, je moet het gewoon aannemen. Maar zo zijn er nog wel zaken. Liefde valt niet te verklaren. En toch zal niemand het bestaan ervan ontkennen.

Maar laten we eens doordenken op het idee van oneindigheid. Wij zijn gebonden aan tijd en ruimte in alles wat we doen. Dus is het moeilijk – om niet te zeggen onmogelijk – om onszelf een idee te vormen van tijdloosheid, oneindigheid of grenzeloosheid. En toch zijn we vertrouwd met het aannemen van iets wat oneindig is. In de wiskunde kennen we bijvoorbeeld het getal Pi, namelijk

3,14 enz... Pi is de verhouding tussen de omtrek en de diameter van een cirkel. Het getal Pi is na de komma oneindig. Hoe vreemd ook, het loopt altijd maar door. We nemen dit aan, want het getal Pi klopt dan ook in de wiskundige formules waarvoor je het getal nodig hebt. Inderdaad heeft het getal Pi op zijn minst nog een begin. Maar in de wiskunde hebben we ook iets wat geen begin en geen einde kent, namelijk een rechte. Iedereen leert het als kind op school. Een rechte heeft geen begin en geen einde. We aanvaarden dit gewoon. We kunnen het ook hebben over het heelal. We kennen geen begin of geen einde van het heelal. En stel dat er een einde te vinden zou zijn. Wat ligt er dan voorbij de grenzen van het heelal? We kunnen van deze zaken aanvaarden dat we ze niet kunnen begrijpen of verklaren. Dus waarom dan niet als het gaat over deze eigenschappen van God? Het is dus niet omdat we een bepaald iets niet kunnen bevatten, dat het ook geen realiteit kan zijn.

We hebben het er al eerder over gehad dat het niet anders kan dan dat God een wezen is van een andere orde dan de mens. Het is dan ook logisch dat wij niet alles kunnen bevatten of begrijpen.

Kris Tavenier

Het is niet omdat mensen fouten hebben gemaakt dat God niet bestaat.